

PIERWIZNY (1) *sb pl t*

G pi(e)rwizn.

Sł stp: pirwizna w innym znaczeniu, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

W Starym Testamencie: pierwszy zbiór plonów przeznaczony na ofiarę dla Boga:

*Szereg: »dziesięciny i pierwizny«: Izali ciądza człowiek Bogi? Bo wy mnie ciądzaćcie. Ale rzeczećcie/ wczymefmy cię ciądzałi? Wdzieśięćcinach y w (odłączaniu) pierwizn [*decima et oblatione*; W dziefięćcinach y w pierworodztwach *Leop*; W dzieśięćcinách/ y w pierwoćcinách *WujBib*]. *BudBib Mal 3/8.**

Synonim: prymicyje.

Cf **PIERWIASTEK, PIERWOCINY, [PIERWORODY], PIERWORODZTWO, PIERWOTKI, PIRWIAZNEK, PIRWINA, PIRWORODNOŚĆ, PIRWORODZIĘSTWO, PIRWOSTKI, PIRZWIANKI**